

"בשר על גבי גחלים":

הלכות שתיה או ספר בישול?

על שמות הספרים העבריים

כשפרסם שניאור זלמן שכטר ב 1896 קנפי מאמרים באנגלית, הוא הקדיש מאמר קצר גם לשמות הספרים העבריים, שם בוחן בין השאר, כי אכן הוא יכול להשתכן ולקבוע בו התחומר "בשר על גבי גחלים" (שנעלם מאותו כותב) אך פתח בשלום אלה ועסק בתלמוד מילות המשר. מטרת שכתב שכטר את המילים, היה אך מעט מודיע על חומר קודם זה. 11 שנה לאחר שפרסם שכטר את המילים, פרסם אמריהם זלצבאך תוצר קצר של החומר בשפה הגרמנית. פרסום זה הגיע משנת 1910 את הלשון התלמודית ריץ אפשטיין לסוגוגה הוא על החומר ועל סוגו, ובאחרונה חן מנשה זה לתרש אמריהם גרמסן, שקבע שאת ספר התלמוד "בשר על גבי גחלים" לוקט רי ועקב מן וקר, רבו שלרשיי, וכו' הספר עוסק במגוון עניונו הלכה שאומנם קשורים כלל מילות המשר. אולם אם כי המיר, מודיע זאת ספר זה לשם כח מיוחד?

בין טוב לרע: שמות והקטנות

מור גלוי הוא כי רבים לאון קץ הספרים העבריים ששימרתם אומנם מעורים כלל על תוספת ספר מעט נקטו תכופים לשון נקודה ותופשו שמות טובים לעניונום עצובים או מנוגים שרנו מהם. מהחסידי במסכת סוטה (כא ע"י) המסכת הקטנה "אם רבתי", העור רשיי כי "שכתב הוא נקרון אותה שמות". על המיר רשיי המסוף האמר רי כנלאל ואשכח, מן המאה ה 16: "הקשה לו [לרשיי] זיל, אמא [ממע] קראי אותה מסכת שמות לא קראי אותה על שם תולת המסכת, סגן מסכת משקין, מסכת בוצה, תורף זיל לפו שהמשנה הראשונה [מסכת שמות מתולת במילה] הגדסה, לכי לא קראי אותה על שם תולתה, דאון קוראון שם של פורענות!"

כי קרה גם לספרים שגוים שעסקו בתלמוד שותות, אשכח, הראשון נתפס כותר מהם שיש מעור על תוספת, הוא ספר של רי ועקב רובל, "שמות וברקות" (ונתראה ש"יא) שהחריס מעשרת רבות מאיר של מהותית, אלא שהשמות עליו נערכו תלמוד שותות זה לשמות אחרים לתלמוד, אחד הספרים הנרעום הוא ספר של אלסטר טרר שור, "שגלה הישתי" (ואלקוא תניי), הסכל את "תמונת שור" ו"מבר שורי", שמות המשמרים את שם המספר אך אומנם שרמזם כלל על תוספת, רי רור אומשוץ, מחסורו המעשי, הקדוש בין תוספורו והלכותיו חומר מיוחד לתלמוד טרופת נתון לו את השם "מבר שורי" (כרסלו תרי"א), למשך לחורשוו בתלמוד שפרסם בכותר "למשו שורי" (שהאלוב תקיעיב).

בכך, אגב פסע אומשוץ מעקבות מעשהו של רי מרדכי וסר, מן המאה ה 16, שבוארדיו על הישולת ערקי" מסגום "למשו" למש התלמוד ולמש המור (לובלון שיץ), למש עשרת זהב (קראקא שניד), למש עור ששן (קראקא שני"ת ולמש המין והארגן (קראקא שני"ט). סדאו לציון, שגם משפא הרשע לעולם ממה ה 15, ערוון לא זכו הספרים הנרשום מעשורו שער, הנרשום הולח מעמר הראשון של המספר. משום כך מעשם רבות נקראו ספרים על שם המילה השתתת איתם או איתם מן המילים השתתת את המספר. לשם שאבותו קראו לספרו המושש על פי המסוק השתתת איתם, לשם שקראו לפרקים השגוים של מסמנות המרא על פי פחותתם ("האשה נקנת", "יש נחלון", "ערכו פחות" ועוד).

על שמות עבריים וטעויות בעברית

ראשנו התקדים שעסקי בהסת קבצום סבלונרפום של שמות ספרים עבריים הוו היסראוסטום, תוכבו לשון עברי וספרות, שהקדמו בכך את המנו שריאל. הראשון שבהם היה והאן בקטגורף, שפרסם באוגוסט ב 1613 את ה Bibliotheca Rabbinica. מן המשך מלאכת אביו, בשנת 1640 הוציא שהורה מתקנת שלת אחרות קיש סבלונרפום נערים אחרים, בהם והאן סרוסטקי וליך שפרסם בהמבורג במאה ה 18 את החומר Bibliotheca Hebraea, החומר הביבלוגרסי המקור הראשון של ספרים עבריים בלטינות, אלא שכמו לקורשן, עשרה לו לרועץ העברית הקלושת שבפיו, שרמה לאו המנת ולטעויות רבות את הטעויות הללו אסף מנתם מרל זלטקין, מבר ויובת ללרין, הוא פרסם בעצמו את "שמות הספרים העבריים, לפו סגוהם השגוים תלמודת והעוהום" (שנוון תשי"ו-תשי"ז). כשת

דאב גרים

הדפ' אבן גרין, חי"ר מורכת "שמות", תלמד מהו לקה לתשבת ישאל בסניפסיסת ס' ערוון מבב ספרו האחרון הוא "הספר כסוק תרבות משום ת"ס-ת"ס"

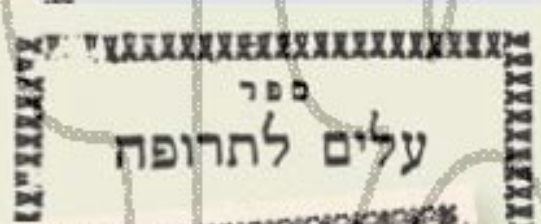
הסדר השני הבוא זלטיקן והצמאת רמת ומשעשעות לאו התמנת של הכולוגרפוס הנצרים: כך למשל הבוא וכלך בספר שם של ספר שלא היה ולא נברא, "ספר וסורה", שהוא שם המשמש של "ספר וסורה". כרו להפגן את "ירועתג" בעברית, רשם וכלך את תלכו ספר הכלל חרו מסר ותוספת – כובלוגרף נצרו אתר השתמש בקראות תומר שמוצי "לשון תמרוס" ותרגם אותו לספר משפת הלטינות כילשון תמרוס.

כפילדות וסיווגים משובשים

ספרים עבריים רבים תלוקים עם עם ספרים אחרים שותמם ונעומם שנה לתלטיקן. כך למשל, ספר הנדע של הספר העברי והשכולו הגרמל ארמזם מאש, "אהבת צונן", עשה שומש משם של ספר שהופע בסוף המאה ה 18 ששם "אהבת צונן" (תורתא תקיץ), וכ עכן מסעו של ר' שפתה מאלחוף לארץ ישראל את הונק התנוא לאור תתג ר' שלמה הרמא, ששכול ממנו בותג של משה סנדלמן, שחשש שמא עלולת מסעו של תתג לא וספקו את קראווי, ולכן הסוף עלתם קטעום שותתוק מספרו נסעיום נצרים לארץ ישראל.

שותתוק השפת מקורו לעתום משפת הלוקחות מספקו מקרא שותמם כך למשל, השם "אבקת הכל" (על פי שור השורום ג, ה) שומש לראשונה בתום כשם ספר של ר' ותתק בן מסר (קושטא רעיון), לאתר מכן כשם לספר שאלות ותשומת מאת ר' וסוף קארז (שואלניקו תקיץ), ולסוף כשם לספר הרשתגו של ר' תלל ליש-לופטשטוק (למב-קולנישא תרפ"ג-תרמ"ה), והגה נספת הוא השם "לשון ערשפ" (על פי אויב ט, ה) שחמש עם ל"אורן בתחום לתתק תערפ" מאת ר' שלמה תלפא (פרנקפורט על נהר אורז תני"א), כריתוק מקום חסן כשם תמאר על באורו של ר' אלוהז מרתו על רש"י על התורה (אחמור תקיץ).

השפת המפתיעים והעממם של הספרים העבריים ותר מעות קשה למבולוגרפוס התוחם התחנום, כמרתם לסונג את הספרים על פי שמתותם, לתתמו ענוון נמשאים שומם לפוק, כשמתו את הספרים המסונגים בסוף הכרך הרמיעו של ספרו של תום רב פירוסר "בות עקד ספרים" (תל אביב תשל"א), כצאתו ס התחום שהרור כישאלות הוסף, סלל בתלל למשל גם את הספרים האלה "יעקת שר" מאת ארמזם פירולר (אונפן תקצ"ג), ספר שהוא מעמם קונה והספר על מרתו של ר' קופל אלטנקנשטט. באותו תחום סל פירוסר גם את ספרו של שגאל לוב צוטרתן "מאתרו פירגור" (ורשה-לולה תרפ"ד-תרפ"ה), שם זה אונג תתשן רב של משש, אך סדוקת המקור סודיש מלה סור את תממם שם של הספר כודיש תא "משפירם" – לופן

אין סובלניות פנים נאגנען עב"י (משגורים) – סובסידים וצוללות פון העבר הקרוב, נולדת תרפ"א. בספר תואר צאטראן את רמזותיהם של פשוט תרומות ותרומות שותפות את דתם במאה ה' 19. האם אכן יש לסנג' ספר זה תחת ישאלות דומי? לא בהחלט. לעומת, אגב, קרה ביוק דומה התפקד יש שובכלונרפום שנים הצמיעו על תועוד קשר פן שם ספר לבין תכונ, תוך שהם נפילים בכך בצורה מוחלטת. כך למשל מצאג לספר של ר' וסוף ג'וקטולק, 'ענת אצ"י' (הענא עע"ת) שיש של ספר זה מבוסס אף תוא על פסוק משור השירים (ג, ו), אף פוגד לספרים אחרים שהחסי, שמו אונג מקרו. הספר עוסק בחכמת הקבלה, שמו רחב לספר של "הספרות" הקבלות, המסללות במבנה הפנימי של פרו האגו. בסדר האגו ספר עוסק לפי המקובלים בספר תלמי ואשכנז, שלפני את תורת המדע של בעלי סודות המרכבה תלמי תנאים הספרותיים נפותרג אמת. גם אל מקובל ספר, בכללם ר' וסוף ג'וקטולק, העיקר סודות המדע, תועד, מראה של סודות תורת השירים תופשים נחם האגו, תשקד, מקבל את בוטמו בקטע פישנו בספר תורה (תלקב פישת שמות, נג ע"ג), שישנו התפלת לוסם בספר "תורת ומו" טקס סדר של ט"ו פשוט. סדר זה של ט"ו פשוט נפך בחרם ספרותם קטנים ששמש "ישו ע"י תר"י".

ח"י, צולחה דומם

תשומש משמח צמחם בתור שמח לספרים ולתומרים קובל את בוטמו פון התור משמח של שרתיים שכתבו מתרים שנים על תורת לפתח אלה פלילים את "ענבים מחר" מאת אפרים פן תנך (הצנא תקל"ז), "ענב תנאה" מאת אבנר שרדי (לופצוג תרכ"ד), "ישתו ע"י ופ"י שנת וחוקל רטר (נולדת תרנ"ב), "לוקיסו ששנים" מאת דאב פן שמשנן מאאלזשן (העמוד תרכ"ד), "אפן שמצרים" מאת משת זלוג אלשאצקו (חריש תרנ"ד), חרות ורואם" מאת רור רב מוחלש (פוערסקל תרס"ב).

בעלי תוים הו אף הם חלק בלתי נפרד משמח ספרים עבריים. זאת, פן תותר, משום שבאשכנז קרא לותרים רבים משט שמח, כשאחד השמח הוא שם של חיה זו או אחרת הצורך בכך נצר מעקר כאשר אלצג תותרים מסוף המאה ה' 18 (אולי לרשום את וליתם משמח תוים. פון הספרים הללו, המצבותים את שמח מת"והם, נותר למח את "ארו נחמ" שנת ר' תורה ארוה מרועה (לופצוג תר"ז), ח"ארו שכתבתי שנת ארוה לוב לופשוץ (לכב תרל"ב).

שם אחד בולט במיוחד, העמשה שומש במעל תוים, הוא תשם "ישגת ארוה", שותר על עצמו שוב שוב לאורך התוספות שאלות ותשובות על שולחן ערוך ר' ארוה לוב פן אשר (פרינקפורט על סדר אורח תקי"ז), שאלות ותשובות ל"י ארוה תורה לוב פן שמאצ צב (נוויט תצ"ג), תוכחת מוסר בורוש שנת ארוה לוב משמש (האלקנא תקנ"ט), הספרים נחמת הספר של ר' ועקב עסרון את גוס ר' ארוה לוב אב"ד (אב בות תרון של) אמשטרדם (אמשטרדם תקנ"ט) (ההספר על סת ר' רור משת פירוש שנת אפרים ארוה תוך (הוספון תרס"ט).

גם תשם "יקל ארוה" נפך למח חריש על ענונו תפלה ניצל שאלות ותשובות של ר' ארוה לוב פן שלום ששא (נולדת תרל"ב), ספר של יתמכות משללנא"י נב בוגרם חרישנות חסדוים על תגורה סגרת תשי" (קרוץ תקנ"ז), הספר על מצו של ר' וסוף רב סלובצ'וק שנת ארוה רב פורדסקי (חריש תר"ג), וכך שאלות ותשובות מאת תורה הסק שנואץ (וחשלים תרל"ב).

ר' משה אפרים (רמ"א), קראקאשיל

שנת נדב - תרמ"ב - תרמ"ג - תרמ"ד - תרמ"ה - תרמ"ו - תרמ"ז - תרמ"ח - תרמ"ט - תר"ס

ספר הישר, הוצאת שפה

הנוקא שמת ונמצא המסע שכתבו והודיע מאיכותו לסוף על אף הפוטנציאל הרב השמח בתוכניהם. תחילה נכזר את שלשת תיאוריו המסעתי של אישום משם במונח: "מסענת במונח סגורולת" בצרפת באוטולת, בארץ ישראל ובקתולת ישראל מזרחית "מסענת במונח השני" שחומר רי ישראל וסוף במונח בצרפתות, בעקבות חשש עשרות השבטים האגרום, ולבסוף תוכנו המסעתי של מעלו מכר ספרים "מסענת במונח השלישי".

בין ונמצא המסע האחרים נמצא ספרו של ר' פתחה שרגשבורג "סמכ" של ר' פתחות, ספרו של ר' יעקב ספרו, "אגן ספרו" (לוק-מגנצא תרפ"ז-תרל"ז) שחלקים ממנו ראו אור גם בשם "מסע תומ" (ורחשלים תשי"ג), לרשימה נוסף את הספר "מעגל טוב" מאת ר' תום וסוף ררד ואלוא (תתור"ג), שהוא שריר, תלמוד תכס:בובלוגרף, ומע מסעתי ראה אור בתחלה מצנור, האחר כך נרשם בעזרת פלא בשם "מעגל טוב השלם" (ברלון-ורחשלים תרפ"ז-תרצ"ד, תתור"ג עצמו תשאור לנו את אחת מספריו הבובלוגרפיות העבריים הראשונים, ישם תרגומים, ועוד עשרות ספרים אחרים.

משך רחוק רבום, אגב נרעו אישים שונים שמצאת הספרים שחומר בעוד ששםם שלהם לא היה מסת כף למשל, נרעו עניא הבולט (הפשיעום) של הקבצום התלסנוים תרגולים: על ספר הימשת תורה" לרמבים נספר הימכך משנה", הימור משנה", הימשת למכ"י היחלם משנה". על "ארמז טורים" של ר' יעקב בן אשר, נספר הימית חיש" (תביות) הימית וקדי", היחרישה נפישות". ספרים שהתמכר העסקן אף הם את שמם למתחילתם, וכך מכר הישילת הקדמתי, ר' ישעיה בן אברהם תרבוץ, בעוקר בשם ספרו ישנו ליתת תמידות".

ששאור זלמן שכטר, שבו פתח, נמשך במבול קדם בון התר אל עולם המוסטוקה תורתית. את גולונו המוסטום תואר

בפירוש, מרגשות ובעמקת שכתב את המאמר הערל הראשון שכורנו על העור צפת משה גרלחת במאה ה' 16, שם תואר נאמנת את המנת נאת היעוש המוסטום שאחזו במקבולים המצפים לגאלת מתת גאלו זה תולור משענו חמרים חשוםם ספריו ר' משה קורדובור (ספרו תאר"י הקדמט, רמיו של תר"י נכתבו בעוקר בורו תלמוד, ר' תום נוטל, שכתב במקבול גם ומע מוסטו ישנו, נטול שם. את תומך זהו כוטה משענו תתור"ג בשם "תקונות".

שכטר עצמו, אגב לא רצת לעורר בקרב קוראיו חשש שמה אף הוא עצמו "שפשוף" בעת עוסקו במקבול צפת, ולכן תעוש במאשר בו הוא מרע לכך שכרוקת המתת המוסטו בעור "הוא עשון לרשע ולא לתואלוג".

בהקשר זה קבע שכטר במאשר על שמות הספרים, בו שמות ספרו המקבולים הם תתורפת תתורלה בותר לקבצנת הספרים שהתורר כיספרים מעלו שמות נפשות". הוא תרעם את קבועתו בשמותיהם של "ספר תבור" ו"ספר יתרת", וא "יענה מהמנא" - תתורפת תואשך. על הספרים שצון שכטר אפשר לתוסף ספרו קבלת נספום מלוג זה תעמת "אור ער"ב" ו"אור וקר" מאת ר' משה קורדובור, וא פורעשו ספר תתור"י כתם פזי ל"י שמעון ר' לבוא (לעורנו תקניית), ו"אשפוליות תתור"י מאת ר' צבו תרבוץ (פארדא תקל"ז).

- ספר שפך
1. S. Scheter, "Titles of Jewish Books", Studies in Judaism I, Philadelphia 1936, pp. 270-281
 2. מ"ל וליקון, עקרת הספרים תנכיים, לס' מאתה השומם, תמנאם ותתור"ג, א-ג, וישאגלעו (שורף) חשי-תשי"ז.
 3. מ"ל קין, "עמדותיהם של המפרים תנכיים", מתולס, קו (תלור תשכ"ט), עמ' לז-ט.

